

Mužojo a Zony do Wutroby sapišaež, a šo
psched swojej hordej a sašaflej Myšlu na-
strožecž. Pschetož my widzimy a šhonimy,
fak nepjekny, hordy a sašafly ton Sswjet,
a najbole ſlužomny Lud a domjaza Čealedž
ſchudžom je. Dyz ze Hospodar aby Hospoda
we Domi njeschtio mječ, da može jo ſam
cjinicž, aby wone budze ſcjinene, ſo by ſo
ſjepo hodžilo. Tak namakaſch ty ſchudžom
hordu a nepoſluſchnu Čealedž, hacž runje
hewak ſhudži hubeni Proſcherjo ſu. Ja
nochzu prajicž, ſchto czi wulzy ſkejſtojo a
ſkenenje cjinja, riz Čeſz, Mož, Samoženje,
ſcumjicht a tehorunja maju. To nebudze
mož dolho wobſtač, napožletku budze dy-
becž Blýſt a Newedro do nich bicž, ſo by
Hordoszi wobarane bylo.

Dy bychmy pak my ſchecſijenjo byli,
da bychmy ſebi myſlili: Luby, dyž je ſo tu-
ta Macz tak ponizowacž mola, ſchto da zu
ſo ja hubeny Člowek tak naduwacž, ſo zu
taſki kneski, neſlužomny a hordy bveč? Hacž
ja runje žolte Woſy, czerwony Laz, flote
Neczaſki mam, hacž ja runje rjany, ſchiko-
wanu, woſobny, bohaty a mozny ſym,
ſchto da je to? Stajkej Hordoszju, (praji ſo
we Pschiſlowi) trijeje ſo Čert. Pschetož to
je woprawdzie ſchitko hubena nekmana ſmer-
džaza a proſcherska Hordosz. Tehodla noch-
zu ja hubena Čerwjom Zyroba ſo hordzieč,
ale wuknycž ſo po tutym Heremplu ſadžer-
zeč, we fotryniž ja ſlyſchu, ſo ta luba ſkej-
na, fotraž Boža Macz je, a Čeſzje dla derje
domach by wostacž mola, ſo pjeſchi na Pucž
podala a na Sſlužbu do zuſeho kraja cza-
nyła je. Wona redzi, koleba a ſvjeba teho
boheho Janka, teho Čejenika, ploka jemu
Peluſchki, a cžini ſjenym Sſlowom ſchitko,
ſchtož ta najniſcha Holežiza ſweczeho we
Domi cžini.

Tak je nam ton Heremvel ſtemu wu-
žitny, ſo by koſdy, najbole pak ta Čealedž,

wuknyl, rady ſlužicž a ſo ponizowacž, hacž
by runje wožebniſchi był, hacž ton je, ko-
tremuž won ſlužicž može. Alle my to njetk
lejder niđe nenamykam; haj tež cži noch-
zedža ſlužicž ani ſo ponizowacž, fotſiž cži
najniſchi ſu, jako Wotroczy a Džowki we
Domi, fotſiž ſo tola ſtemu pschiftajili ſu,
ſwoju Sdu, Iyz a Piež tehodla doſtanu,
ſo bychu weſchitkej Poniznoszi a Poſluſch-
noszi cžinili, ſchtož jim poruežene budze. To
nerjeka ſo po Heremplu ſwjateſe Marije
pjeſnje ſadžerzeč, fotraž ſo nehanibowasche,
a poda ſo neproſchena ſtej ſubej Hilzi ſa Pje-
ſtoncu. To je nam kHeremplej, ſo bychmy
ſo tež my ponizowali, a prajili, dyž ſo ta
pwjata, woſoko wobnadžena Macz Kry-
ſtuſowa hanibowala neje, ſo ſa tu najni-
ſchu ſlužomnu Džowku podacž, cžohodla da
nochzyt ja tež ſlužicž? A dy bych ja runje
džeſacž kroč wjazy cžinit, hacž wona, da to
tolu ničio bylo neby, pschetož ta Parſchona
je jara woſofa. Tehodla dyž ſo wona prjecž-
ne Stwelzo ponizuje, da je to wele wjazy,
hacž dyž ſo ja tawſent Milow daloko poniz-
ował bych. Tehodla ſteji ton Heremvel tu-
dy nam kNecžeszi a kHanibi, pschecžiwo na-
ſcej Hordoszi a Nevoſluſchnoszi.

III. Ton tſecži Pocžink je ton: Lukasch
praji, ſo wona ſpjeſchuje po Horach
ſchla je, to je pjeſnje potſiwje, niz Nem-
drenja aby Sapocžinanja dla, kajž młoda
Čealedž, fotraž na Piwo do Towarſtwa,
na Reje, na stare ſmotſenje a na Kermu-
ſchje bjeha, wot jeneje Rheiſſe kdruhej kleska,
ſchudžom Sromadžiň ſBledzenju cžini, a
a ſo tam a ſiem wolađuje. To nejſu potſe-
we Holzy, ale džiwe Woječizy. Holzy pak
a Zony dyrbja wžwojich Domach wostacž
aby dyž wohnfach wokolo ſhodžicž maju, da
dyrbja pjeſnje poſornje bicž, a niz ſchitke
Zyhelje na Čſjeſchi, ſchitke Roblje wžwiž-
lach rachnowacž, ani ſchudžom ſtejo wosta-